

KropekFX Interface 1.5

Release 151

Oficjalna specyfikacja

1. Klasy

1.1. *KDrawList*

KDrawList to klasa reprezentująca dane rysowania. Korzystają z niej modele, aby nie duplikować za każdym razem danych rysowania.

destructor Destroy();

Dealokuje dane rysowania, niszczy klasę.

function inUse: bool;

Zwraca prawdę jeśli lista rysowania jest ciągle w użyciu przez jakieś modele.

1.2. *KRotatable*

Klasa ta zawiera metody służące do działań na obiektach które mają pozycję i które można obracać.

procedure StackUp;

zapamiętuje w wewnętrznym buforze aktualną pozycję obiektu.

procedure StackDown;

przywraca pozycję z wewnętrznego bufora. Generalnie ruch w kolizjach realizuje się tak: {StackUp->ustawienie potencjalnej nowej pozycji obiektu->sprawdzenie kolizji->jeśli jest kolizja to StackDown}. To tylko zalecenia, po prostu przydatne rzeczy.

procedure applyRotation(n: float; axis: r3dp);

obraca o n stopni wokół osi definiowanej przez wektor axis.

procedure SetPosition(x,y,z: float);

procedure SetPosition(p: r3dp);

ustawia daną pozycję obiektowi

position: r3dp;

zmienna ta zawiera aktualną pozycję. Można ją modyfikować(jest to property).

procedure Zero;

ustawia pozycję (0,0,0), zeruje macierz obrotów.

Up: r3dp;

zawiera aktualny wektor lokalnej osi Y. Może przyjmować wartości nieznormalizowane.

Forward: r3dp;

zawiera aktualny wektor lokalnej osi Z. Może przyjmować wartości nieznormalizowane.

Lookat: r3dp;

przyjmuje współrzędne świata na które należy wykierować lokalną oś Z. Nie można z niej czytać!

procedure moveForward(n: float);

procedure moveBack(n: float);

procedure moveUp(n: float);

procedure moveDown(n: float);

przesuwa obiekt o n jednostek w zadanym kierunku. Procedura kieruje się lokalnym układem współrzędnych.

1.3. KCamera (dziedziczy po KRotatable)

Current: bool;

jeśli ma wartość prawda, to przy każdej zmianie pozycji czy obrotu kamera zostanie automatycznie przesłana do OpenGL jako aktualna. Ustawienie jej wartości prawda powoduje automatyczne przesłanie jej.

procedure FetchToGl;

wysyła kamerę do OpenGLa

1.2. KModel (dziedziczy po KRotatable)

drawData: KDrawList;

aktualna lista rysowania

name: str;

nazwa obiektu

procedure Render;

renderuje obiekt

procedure SetDrawList(dl: KDrawList);

jedyna słuszna procedura do ustawiania aktualnej listy rysowania

procedure ResetDrawList;

jedyna słuszna procedura do nilowania aktualnej listy rysowania. Odłącza listę rysowania od modelu i ustawia jej wartość nil.

collisioner: fCollidable;

Jakaś klasa kolizji.

1.3. *KModelSet* (dziedziczy po *KRotatable*)

Czasem zachodzi potrzeba umieszczenia n obiektów w wspólnym układzie współrzędnym, np. żołnierza + karabin + ogień z lufy. Taką abstrakcję zapewnia *KModelSet*. Najpierw wykonywane są translacje i rotacje opisane przez *KModelSet*, a dopiero później indywidualnych obiektów. Lista *KModelSet* działa jak tablica array, jednakże można do niej pisać pod każdy indeks pod jaki ci się zachce. Tablica alokacje pod nowe indeksy zautomatyzuje. Tablica będzie sama dbać o swoją wielkość – jeśli na końcu jest nil to go odetnie. Proste i smaczne.

ModelCount: ubMW;

zwraca ilość modeli w zestawie

Models: array[0..n] of KModel;

tablica modeli. Kolejne indeksy do których tworzone są odwołania zostaną wygenerowane automatycznie, to taka 'tablica automatyczna'. Tabela automatycznie zwróci nil jeśli zaadresowany zostanie niezaalokowany wcześniej.

procedure Render;

wrzuci na dechę translacje i rotacje *KModelSet* i wyrenderuj wszystkie modele z listy.

collisioner: fCollidable;

naprawdę, to jest robione tylko dla wygody użytkownika.

1.2. *KSystemManager*

procedure RefreshInput;

odświeża stan urządzeń wejścia.

procedure SystemBusyLoop;

czeka aż piknie timer. W tym czasie przetwarza wiadomości.

procedure setTimer(ms: ubMW);

ustawia timer na ileś tam milisekund. Można zmieniać nawet przy włączonym timerze, w tym wypadku procedura automatycznie ubije aktualny timer;

Hint: do zabijania timera bez tworzenia nowego użyj setTimer(0)

function userRequestedQuit: bool;

zwraca prawdę jeśli okienko GUI było zamykane lub program dostał wiadomość zamykającą.

function GetValue(val: ubMW): ubMW;

zwraca wartość systemową. Dla następujących wartości val zwrócone zostaną:

KGETVAL_RC	Kontekst renderingu
KGETVAL_DC	Kontekst urządzenia
KGETVAL_HWND	Uchwyt do okna
KGETVAL_HINST	Instancja aplikacji (hInstance)

PerfMgr.setAntialiasing(aa: ubMW);

ustawia antialiasing na podaną wartość. Możliwe wartości to:

KPERFMGR_ANTIALIASING_NONE	Antialiasing wyłączony
KPERFMGR_ANTIALIASING_LOW	Niska jakość
KPERFMGR_ANTIALIASING_HIGH	Wysoka jakość

procedure PerfMgr.RegisterTime;

procedura do liczenia FPSów

function PerfMgr.GetCallPerSecond: float;

zwraca ilość wywołań RegisterTime() na sekundę. Do liczenia FPSów.

Keyboard.isKeyDown(key: ub16): bool;

jako parametr bierze oznaczenia klawisza VK_*(moduł Windows) i zwraca jeśli jest on WCIŚNIĘTY

Keyboard.isKeyPressed(key: ub16): bool;

jako parametr bierze oznaczenie klawisza VK_*(moduł Windows) i zwraca jeśli był wciśnięty i następnie zwolniony.

Mouse.mode

aktualny tryb myszy. Może być jednym z dwóch:

KMOUSEMODE_FREE: Dostępne są pole:

Mouse.X, Mouse.Y: ubMW; współrzędne myszy od startu okienka

KMOUSEMODE_DELTA: Dostępne są pola:

Mouse.dX, Mouse.dY: bMW; opisujące przesunięcie od środka ekranu. W trybie KMOUSEMODE_DELTA mysz co odświeżenie stanu wejść jest automatycznie przesuwana na środek ekranu.

Mouse.mbuttons: MouseButtonStatuses;

stany klawiszy myszy.

2. Instrukcje ogólne

function getDrawList3DS(path: str; scale: r3dp): KDrawList;

Zwraca listę rysowania wygenerowaną z podanego pliku 3DS przeskalowanego o scale.

Initialize(wndname: str; x,y,w,h: ubMW; fov, nearclip, farclip: float);

Inicjuje silnik. Tworzy okno o tytule wndname na pozycji (x,y) o wielkości (w,h). Fov określa pole widzenia w perspektywie, nearclip i farclip opisują płaszczyzny obcinania.

Finalize;

Zamyka silnik.

SetMode(aspect, data: ubMW);

Ustawia tryb pracy silnika. Możliwe wartości to:

KINIT_FILLMODE (domyślnie włączone)	KINIT_ENABLE: Do rysowania wykorzystywane będzie wypełnienie
	KINIT_DISABLE: Rysowanie będzie odbywać się w trybie wireframe

KINIT_LIGHT (domyślnie wyłączone)	KINIT_ENABLE, KINIT_DISABLE: Zarezerwowane.
KINIT_CULLING (domyślnie włączone)	KINIT_ENABLE: Włącza backface culling
	KINIT_DISABLE: Wyłącza backface culling
KINIT_ZBUFFER (domyślnie włączone)	KINIT_ENABLE: Włącza zbuffer
	KINIT_DISABLE: Wyłącza zbuffer
KINIT_COLOR_MODELS (domyślnie włączone)	KINIT_ENABLE, KNIT_DISABLE: Zarezerwowane

SetParam(aspect: ubMW; data: lp);

Podaje silnikowi parametr do kontroli zachowania. Jeśli data wskazuje na strukturę to po podaniu można ją zwolnić. Możliwe wartości i oczekiwane dane to:

KINIT_CLEARBUFFER	Dane to wskaźnik na crgb zawierającą kolor na który czyszczony będzie bufor.
-------------------	--

KFXStartRender;

Czyści bufor, rozpoczyna fazę przyjmowania danych do wyświetlenia

KFXStartAccepts;

Rozpoczyna przyjmowanie danych 3D do renderingu

KFXEndAccepts;

Renderuje dane do bufora, kończy przyjmowanie danych 3D do renderingu

KFXEndRender;

Renderuje wszystkie dane do bufora, wykonuje flip.

3. Kolizje

Podstawową jednostką kolizji jest obiekt kolizji. Obiekt kolizji dziedziczy po fCollidable:

fCollidable

constructor Create(p: KPositionable);

tworzy instancję. Jako rodzic zapisana zostanie dana klasa KPositionable.

Jeśli obiekt nie ma mieć rodzica, podać nil.

function collideAgainst(n: fCollidable): bool;

jeśli dany obiekt koliduje z n, zwracana jest prawda.

Jest sobie parę klas którym można robić kolizję. Te klasy to:

3.1. *fCylinder*

walec

procedure FromDrawList(p: KDrawList);

inicjuje wewnętrzne parametry cylindra przy użyciu drawlisty. Najczęściej korzystać się będzie z drawlisty danego modelu. Po wywołaniu tej procedury można dealokować drawlistę.

3.2. *fGroundPlane*

półprzestrzeń o granicy w płaszczyźnie XZ.

Y: float;

Definiuje pozycję płaszczyzny granicznej.

floor: bool;

Jeśli prawda, to półprzestrzeń będzie iść w dół osi Y, w przeciwnym wypadku w górę.

3.3. *fCollisionSet*

zestaw kolizji traktowany jako jeden obiekt.

procedure AddItem(a: fCollidable);

dodaje obiekt do listy

procedure ResetItems;

czyści listę.

4. Generalne zalecenia

4.1. *Korzystaj z destruktorów*

To naprawdę niesamowicie ważne aby korzystać z destruktorów. Obiekty alokują różne rzeczy za plecami a przypisanie im po prostu nila to wstęp do katastrofy[czytaj wycieku pamięci].